

7)	Sejmowe	Mk. 250	za 1 sztukę
8)	Prezydent	240	" " "
9)	Damskie	240	" " "
10)	Farys	190	" " "
11)	Emir	190	" " "
12)	Pogoń	240	" " "
13)	Sport	240	" " "
14)	Warszawskie	240	" " "
15)	Syrena	160	" " "
16)	Wisła	160	" " "
17)	Wanda	140	" " "

III. Tytonie do papierosów:

1)	Kir	Mk. 570.000	za 1 kilogr.
2)	Ksanti	480.000	" " "
3)	Najprzedn. sułtański	400.000	" " "
4)	" macedoński	360.000	" " "
5)	" turecki	320.000	" " "
6)	Przedni turecki	240.000	" " "
7)	Średni turecki	220.000	" " "
8)	Kresowy	160.000	" " "

IV. Tytonie do fajki:

1)	Przedni fajkowy	Mk. 96.000	za 1 kilogram
2)	Zwyczajny fajkowy	70.000	" " "

§ 2. Począwszy od 22 czerwca 1923 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Cygara:

1)	gatunek średni A	Mk. 1.090	za 1 sztukę
2)	" przedni B	1.250	" " "
3)	" przedni A	1.680	" " "
4)	" najprzedniejszy B	2.000	" " "
5)	" " A	2.510	" " "
6)	" luksusowy B	2.800	" " "
7)	" luksusowy A	3.600	" " "

II. Cygaretki:

1)	gatunek średni	Mk. 590	za 1 sztukę
2)	" przedni	720	" " "

III. Papierosy:

1)	gatunek średni A	Mk. 175	za 1 szt.
2)	" przedni B	200	" " "
3)	" przedni A	215	" " "
4)	" najprzedniejszy B	240	" " "
5)	" " A	280	" " "
6)	" luksusowy B z ustnikiem	320	" " "
7)	" " B bez ustnika	370	" " "
8)	" luksusowy A z ustnikiem	400	" " "
9)	" " A bez ustnika	450	" " "

IV. Tytonie krajane:

1)	gatunek średni C fajkowy	Mk. 70.000	za 1 kg.
2)	" średni B fajkowy	104.000	" " "

3)	" średni A	Mk. 176.000	za 1 kg.
4)	" przedni	240.000	" " "
5)	" najprzedniejszy	290.000	" " "
6)	" luksusowy	400.000	" " "

V. Machorka:

Mk. 80.000 za 1 kilogram.

VI. Tabaka do zażywania:

1)	gatunek średni	Mk. 32.000	za 1 kg.
2)	" przedni	48.000	" " "

VII. Tytoń do żucia:

Mk. 128.000 za 1 kilogram.

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowymi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w składach fabrycznych tychże fabryk, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 1923 roku.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

452.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych.

Na podstawie art. 10 i 27 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) zarządza się co następuje:

§ 1. Z powodu stwierdzonego przez Główny Urząd Statystyczny wzrostu wskaźnika cen hurtowych w maju 1923 r. w porównaniu z tymże wskaźnikiem w styczniu 1923 r. o 106,6%, ustala się wykładnie podwyżki (art. 10 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) w cyfrze: 2,1.

Wykładnik ten obowiązuje począwszy od dnia 1 lipca 1923 r.

§ 2. Wskutek ustalenia powyższego wykładnika ulegają stawki opłat stemplowych od podań, załączników i świadectw urzędowych oraz stawki, wymienione w art. 2, 3, 5, 6, 8 i 9 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), odpowiedniej podwyżce, z mocą obowiązującą od 1 lipca 1923 r.

W szczególności:

a) taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań, oraz od świadectw urzędowych

wych otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Część pierwsza i druga tej taryfy ma zastosowanie do podań i załączników, wniesionych po dniu 30 czerwca 1923 r. Natomiast do podań, wniesionych przed dniem 1 lipca 1923 r., choćby do tego dnia niezatwierdzonych, stosowana będzie taryfa, która obowiązywała w dniu wniesienia podania, nawet w tym przypadku, gdy podanie wniesiono bez uiszczenia opłaty lub jeśli opłatę uiszczono niedostatecznie.

Część trzecia tej taryfy ma zastosowanie do świadectw, których data nie jest wcześniejsza niż 1 lipca 1923 r., oraz do odpisów i wyciągów, sporządzonych przez urząd a niezaopatrzonych w zaświadczenie zgodności z pierwopisem, które wydane zostały po dniu 30 czerwca 1923 r.;

- b) opłatę stemplową od pełnomocnictw, wymienioną w art. 2 ustęp pierwszy powołanej ustawy (względnie w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 24 kwietnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 44, poz. 299), podwyższa się z kwoty 15.000 mk. na 30.000 mk.; zaś od pełnomocnictw, wymienionych w art. 2 ustęp drugi powołanej ustawy (względnie w § 1 ustęp drugi powołanego rozporządzenia), podwyższa się z kwoty 5.000 mk. na 10.000 mk.;
- c) opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych, wymienione w art. 5 i 6 powołanej ustawy (wzgl. w §§ 1, 2, 5 i 6 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 300) oraz grzywny, wymienione w § 10 powołanego rozporządzenia, podwyższa się następująco:
- 1) opłaty od kolejowych listów przewozowych:
 - co do przesyłek całowagonowych z kwoty 10.000 mk. na kwotę 20.000 mk.
 - co do przesyłek półwagonowych z kwoty 5.000 mk. na kwotę 10.000 mk.
 - co do przesyłek pojedynczych z kwoty 500 mk. na kwotę 1000 mk.
 - 2) opłaty od kolejowych kwitów bagażowych z kwoty 500 mk. na kwotę 1000 mk.;
 - 3) opłaty od dokumentów przewozowych poza przewozem kolejowym:
 - od listu przewozowego z kwoty 1.000 mk. na kwotę 2.000 mk.

od kwitu bagażowego z kwoty 500 mk. na kwotę 1000 mk.;

- 4) najwyższy wymiar grzywien z kwoty 1.500.000 mk. na kwotę 3.000.000 mk.;
- d) opłatę stemplową od pełnych wyciągów z ksiąg metrykalnych, wymienioną w art. 3 powołanej ustawy, podwyższa się z kwoty 3.000 mk. na kwotę 6.000 mk.;
- e) stałe opłaty stemplowe wymienione w art. 8 powołanej ustawy podwyższa się z kwoty 1.500 mk. na kwotę 3.000 mk.;
- f) wyrażony sumą stałą najwyższy wymiar kar pieniężnych, wymieniony w art. 9 powołanej ustawy, podwyższa się z kwoty 1.500.000 mk. na kwotę 3.000.000 mk.;
- g) opłatę za pokwitowanie z przyjęcia podania, wymienioną w § 13 przepisów o opłatach stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych z dn. 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 298), podwyższa się z kwoty 1500 mk. na kwotę 3000 mk.

§ 3. Tabela mnożników, ustanowiona w art. 14 ustawy z dn. 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) otrzymuje dla okresu, rozpoczynającego się z dn. 1 lipca 1923 r. brzmienie następujące:

Liczba	Oznaczenie okresu w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty	Mnożnik
I	do końca 1919 roku	315
II	kwartał pierwszy 1920 r.	277
III	" drugi "	168
IV	" trzeci "	126
V	" czwarty "	84
VI	" pierwszy 1921 r.	46
VII	" drugi "	42
VIII	" trzeci "	23
IX	" czwarty "	15,5
X	" pierwszy 1922 r.	15,1
XI	" drugi "	11,5
XII	" trzeci "	7,9
XIII	" czwarty "	3,7
XIV	kwartał pierwszy i drugi 1923 r.	2,1

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r.

Minister Skarbu: W. Grabski

Załącznik do § 2 lit. a rozp. Min. Skarbu
z dnia 14 czerwca 1923 r. poz. 452.

Taryfa opłat stemplowych od podań, załączników do podań oraz od świadectw urzędowych.

CZĘŚĆ PIERWSZA: Podania

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty	4 U W A G I
		m a r e k	
1	Podania o zezwolenie na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca (ustawa z dnia 24 marca 1920 r. Dz. U. R. P. № 31 poz. 178)	500.000	1. Do pozycji 1 do 9: Stawki wymienione przy pozycjach 1 do 9, odnoszą się do pierwszego arkusza podania. Każdy arkusz następny podlega opłacie stemplowej w kwocie 6000 mk.; przy podaniach jednak, wymienionych w punktach a), b) pozycji 8, opłata od arkuszy następnych wynosi po 1000 marek. Takiej samej opłacie po 6000 mk. względnie 1000 mk. podlega każdy arkusz drugiego i dalszych egzemplarzy podania, wniesionego w dwóch lub więcej egzemplarzach — jak również każdy arkusz odpisów podania, wniesionych wraz z egzemplarzem oryginalnym. Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Niecały arkusz liczy się za cały. 2. Do pozycji 3: Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty (§ 7, punkt 5 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza załatwi podanie za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 9. 3. Do pozycji 4: Przepis zawarty w pozycji 4 nie zmienia obowiązujących przepisów, w myśl których koszty oględzin mają być zwrócone władzy państwowej.
2	Podania o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu spółki akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej.	500.000	
3	Podania: a) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II.	500.000	
	b) o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (koncesję) — o ile chodzi o przedsiębiorstwa, niewymienione w punkcie a) niniejszej pozycji lub o spółdzielnie c) zawierające przepisane ustawą przemysłową zgłoszenia przedsiębiorstwa, do którego prowadzenia nie jest wymagane zezwolenie	100.000	
4	Podania o zezwolenie na urządzenie lub zmianę instalacji, potrzebnej do wykonywania przedsiębiorstwa zarobkowego — jeśli załatwienie podania wymaga oględzin na miejscu: a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I i II	500.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju	100.000	

1	2	3	4
Pozycja	P r z e d m i o t	Wysokość opłaty	U W A G I
		m a r e k	
5	Podania o zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych, np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	70.000	4. Do pozycji 7: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty wymienionej w pozycji 7, w wypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne.
6	Podania o zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo nadejścia pory wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi	2.000.000	
7	Podania o zezwolenie na zmianę nazwiska	500.000	
8	Podania, któremi petent żąda zmiany decyzji, wydanej w przedmiocie daniny publicznej (podatku, opłaty, cła), jeśli suma sporna: a) nie przewyższa 200.000 marek. .	2.000	
	b) przewyższa 200.000 marek, a nie przekracza 2.000.000 marek	6.000	
	c) przewyższa 2.000.000 mk. . . .	30.000	
9	Podania, niewymienione pod pozycjami 1 do 8 z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 6 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych	30.000	

CZĘŚĆ DRUGA: Załączniki do podań.

10	Załączniki do podań, podlegających opłacie stemplowej: a) do podań, wymienionych w punktach a) b), pozycji 8	1000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	1. Opłatę od załącznika należy uiszczyć bez względu na to, czy załącznik jest dokumentem oryginalnym czy odpisem oraz czy od pisma, stanowiącego załącznik, uiszczono już poprzednio jakąkolwiek opłatę skarbową.
	b) do podań innego rodzaju	6000 od każdego załącznika bez względu na ilość arkuszy.	2. Świadectwo ubóstwa, nawet w razie załączenia do podania, podlegającego opłacie stemplowej, zwolnione jest od opłaty, przewidzianej w pozycji 10.

CZĘŚĆ TRZECIA: Świadczenia urzędowe.

1 Pozycja	2 P r z e d m i o t	3 Wysokość opłaty	4 U W A G I
		m a r e k	
11	Akta nadania obywatelstwa polskiego (art. 8 i 9 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. № 7 poz. 44, oraz art. 14 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920 r., Dz. U. R. P. № 52 poz. 320)	700.000	1. Do pozycji 11: Władza nadająca obywatelstwo może zwolnić w całości lub w części od opłaty stemplowej w przypadkach, w których uiszczenie opłaty byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić od tej opłaty w całości lub w części również w innych przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. 2. Do pozycji 12: Minister Spraw Wewnętrznych może zwolnić w całości lub w części od opłaty, wymienionej w pozycji 12, w przypadkach, w których uiszczenie w pełnej kwocie byłoby ze względu na stosunki majątkowe petenta niemożliwe lub bardzo trudne. 3. Do pozycji 13: Od świadectwa, zawierającego koncesję do prowadzenia domu bankowego lub kantoru wymiany, należy zamiast opłaty, wymienionej w pozycji 13 niniejszej taryfy, uiścić opłatę przewidzianą w art. 5 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 30 poz. 175). Jeśli do podania, wymienionego w pozycji 3, załączono świadectwo ubóstwa, które zdaniem władzy, powołanej do załatwienia nie uzasadnia zupełnego uwolnienia od opłaty przewidzianej w pozycji 13 (§ 23 punkt 10 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych), ale stwierdza niemożliwość uiszczenia w pełnej kwocie, to władza wyda świadectwo za uiszczeniem opłaty, przewidzianej w pozycji 20. 4. Do pozycji 16 do 18 oraz 20: Za jeden arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1750 cm². Co do planów uważa się za jeden arkusz papier o powierzchni nie przewyższającej po jednej stronie 3.500 cm².
11-a	Akt zezwolenia na nabycie nieruchomości przez obcokrajowca	10.000.000	
12	Akt zezwolenia na zmianę nazwiska	3.000.000	
13	Świadectwa zawierające zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego (dokumenty koncesyjne): a) o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe, należące do I, II lub III kategorii podatku przemysłowego—albo o przedsiębiorstwa handlowe kategorii I lub II	500.000	
	b) o ile chodzi o przedsiębiorstwa innego rodzaju lub o spółdzielnie. . .	100.000	
14	Świadectwa, zawierające zezwolenie na wykonywanie poszczególnych czynności zarobkowych np. na urządzenie widowiska, koncertu, wystawy, zabawy, loterii fantowej i t. p.	70.000	
15	Świadectwa zawierające zezwolenie na niezamykanie lokalu publicznego (restauracji i t. p.) mimo naświetlenia pory, wyznaczonej zarządzeniami policyjnymi.	10.000.000	
16	Duplikat (t. j. drugi lub dalszy egzemplarz dokumentu urzędowego, wydany przez ten sam urząd, od którego pochodzi egzemplarz pierwszy — równobrzmiący z egzemplarzem pierwszym i zaopatrzony w podpis równorzędny).	14.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
17	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez urząd, bez względu na to, czy urząd zaświadczył zgodność z pierwowpisem czy nie.	14.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	
18	Odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, a zaopatrzony przez urząd w poświadczenie zgodności z pierwowpisem.	6.000 od każdej strony całej lub zaczętej.	

1	2	3	4
Pozycja	P r z e d m i o t	Wysokość opłaty	U W A G I
		m a r e k	
19	Poświadczenie własnoręczności podpisu: a) zasadniczo: b) w razie równoczesnego poświadczenia własnoręczności więcej niż dwóch podpisów, umieszczonych na tym samym dokumencie.	4.000 co do każdego podpisu 10.000 za wszystkie podpisy	Niecały arkusz liczy się za cały. Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm ² . Stronicę nie w całości zapisaną liczy się za całą.
20	Świadcstwa, niewymienione pod pozycjami 11 do 19 — z wyjątkiem zwolnionych od opłaty stemplowej w myśl § 23 Przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.	30.000 od arkusza pierwszego i 6.000 od każdego arkusza następnego	

453.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w sprawie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn.

Na podstawie art. 10, 19 i 27 ustawy z dnia 24 marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296) oraz § 1 rozp. Ministra Skarbu z dn. 14 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 61, poz. 452).

§ 1. Stawki wymienione w art. 2 ustawy z dn. 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299), w brzmieniu ustalonym w art. 16 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), względnie stawki wymienione w art. 8 przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn ogłoszonych w załączniku 1) do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 4 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 55, poz. 391) zmienia się, jak następuje:

12,000.000 mk.	na 25,200.000 mk.
4,000.000 "	8,400.000 "
600.000 "	1,300.000 "
6,000.000 "	12,600.000 "

§ 2. Taryfa opodatkowania spadków i darowizn (załącznik 2 do art. 17 ustawy z dn. 24/III 1923 (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296, względnie załącznik 3 do rozp. Ministra Skarbu z dn. 4 maja 1923 (Dz. U. R. P. № 55, poz. 391) otrzymuje brzmienie, podane w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

§ 3. Sumę grzywien, przewidzianych w art. 22 i 45 ustawy z dn. 29 maja 1920 (Dz. U. R. P. № 49, poz. 299), względnie w art. 18 ustawy z dnia 24 marca 1923 (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296), tudzież w art. 32 przep. o opod. spadków i darowizn (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 55, poz. 391), podwyższa się do 3,200.000 mk.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r. — §§ 1 i 2 stosowane będą w przypadkach, w których władza skarbową po 30 czerwca 1923 r. ustali szacunek przedmiotu spadkowego lub darowanego; § 3 zaś w przypadkach, jeśli naruszenie przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn zaszło po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*